

Senohrabská hláška

4

DUBEN 2026

VYDÁVÁ OÚ SENOHRABY

Stavební práce v Senohrabech výrazně pokročily a připravuje se oprava mostu přes železnici

Uplynulé týdny přinesly na největší letošní stavbě v obci opravdu výrazný posun. Velkým milníkem bylo otevření zrekonstruovaného úseku od mostu přes silnici I/3 až ke křižovatce směrem na hotel SEN, které představuje velké ulehčení nejen pro dopravu.

Díky dokončenému chodníku, novému veřejnému osvětlení i úpravám komunikace se výrazně zlepšila dopravní situace a vjezd do obce je nyní pro obyvatele i návštěvníky podstatně komfortnější.

Po dokončení této části se stavební práce přesunuly do navazujícího úseku od nové opěrné zdi směrem ke kapliče a k pomníku padlých.

Proběhlo odstranění konstrukčních vrstev vozovky a byly zahájeny výkopové práce pro novou dešťovou kanalizaci. Současně pokračovaly práce v lokalitě Zvoníčky, okolí bytových domů a na navazujících chodnících. V některých místech bylo nutné harmonogram upravit kvůli dodávkám kanalizačních šachet a změně místa napojení kanalizace.

Postupně pokračují také práce na přivaděcích Hrusice a Senohraby. V části Hlavní ulice byl přivaděč již položen a následně probíhaly přípravy pro realizaci protlaku pod silnicí I/3, včetně budování potřebných šachet. Stavba se zároveň posouvala dále směrem do ulice U Rybníčku.

Významná část prací probíhala i v rámci projektu CETIN, tedy pokládka optických kabelů. Během posledních týdnů byly dokončeny například

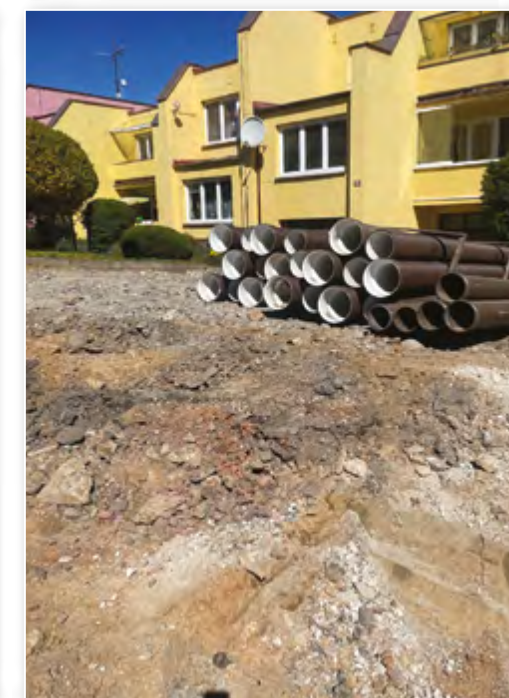
lokality Nad Stráněmi, Ve Stráni, Rekreční, Svahová, část ulic Sokolská, U Hřiště, Na Úhořech a U Ozdravovny. Následně práce pokračovaly v lokalitách Hrušov, U Mnichovky, Pod Ježovem, Ježov, Sázavská či Na Požáru. Součástí byly také opravy povrchů po překopech a doasfaltování komunikací.

S pokračující stavbou souvisela i řada krátkodobých dopravních omezení. Některé ulice byly po nezbytně nutnou dobu dočasně neprůjezdné, obyvatelé dotčených lokalit však byli průběžně individuálně informováni jak zhotoviteli stavby, tak obecním úřadem, a to včetně možností přístupu k nemovitostem, svozu odpadu či parkování.

Současně bychom se chtěli omluvit všem obyvatelům, kterých se stavba v každodenním životě nejvíce dotýká, zejména za zvýšený hluk, prašnost i dočasný diskomfort v situacích, kdy není možné pohodlně zajistit přístup k nemovitostem. Uvědomujeme si, že právě pro obyvatele v bezprostřední blízkosti stavby jde o mimořádně náročné období, a velmi si vážíme jejich trpělivosti a vstřícnosti.

Obec zároveň intenzivně připravuje další významnou dopravní akci, a to rekonstrukci mostu přes železniční trať, která proběhne v termínu od 9. 6. do 16. 7. Po tuto dobu bude most pro automobilovou dopravu zcela uzavřen, zachován zůstane pouze průchod pro pěší.

Most po téměř třiceti letech provozu vykazuje významné stupně degradace způsobené zatékáním do konstrukce. Rekonstrukce proto zahrne výměnu vrchní části konstrukce, římsy, chodníků i zábradlí. Obec společně s investorem a vlastníkem mostu, KSÚS, dlouhodobě usilovala o variantu, která by umožnila zachovat alespoň částečný průjezd během stavebních prací, avšak z důvodu bezpečnosti provozu i samotné stavby to nebylo možné. Současně proběhla jednání o posunutí termínu realizace do období letních prázdnin, avšak termíny byly pevně stanoveny podle možností železničních výluk ze strany

Českých drah. Dobrou zprávou je, že omezení nebude mít vliv na běžný provoz denních vlakových spojů. Pro občany Senohrab bude tedy možnost využít ulici U Transformátoru, resp. U Tunelu, aby se vozem dostali na nádraží.

Velké poděkování patří všem obyvatelům za trpělivost, ohleduplnost a spolupráci během probíhajících prací. Poděkování směřuje také řidičům, kteří v maximální možné míře omezují průjezdy stavbou a pomáhají tím zvyšovat bezpečnost i plynulost prací. Přestože stavební sezóna přináší dočasná omezení, je již nyní vidět, jak výrazně se veřejný prostor i technická infrastruktura v obci postupně proměňuje k lepšímu. 🙏

Ing. Helena Pechlátová,
starostka

Jubilanti květen

Naši milí oslavenci,
srdečně Vám blahopřejeme k Vašemu výročí a ze srdce přejeme,
abyste si ve zdraví, krásné životní pohodě
a v lásce užili ještě dlouhou řadu šťastných let.

Jména jubilantů mohou být zveřejněna dle nařízení
o ochraně osobních údajů (GDPR)
pouze v tištěné podobě měsíčníku.

Děkujeme za pochopení.

Duben ve znamení tradic, sportu i vesmírných objevů

Duben byl v naší škole měsícem plným pestrých zážitků – od velikonočních tradic přes sportovní úspěchy až po objevování tajemství lesa, zvířat, vesmíru. Jarní energie byla cítit na každém kroku a děti ji využily opravdu naplno.

J sme škola, která se mj. zaměřuje na sport a účastní se v rámci možností různých sportovních soutěží. Sportovní duch se projevil i při turnaji ve vybíjené v Benešově, kde naši čtvrtáci a páťáci ještě na konci března poměřili síly s dalšími školami. Vybraní žáci 3. až 5. ročníku se zúčastnili Plavecko-běžecského poháru. V silné konkurenci si vedli skvěle – Damian Iordan ze 3. třídy a Vilém Petřík ze 4. třídy vybojovali oba krásné 5. místo. Do tradičního a oblíbeného fotbalového turnaje McDonald's Cup v Benešově se zapojili naši žáci 2.–5. ročníku. Nechybělo nadšení, týmová spolupráce ani bojovnost, které k těmto akcím neodmyslitelně patří. Všem našim účastníkům patří velká pochvala za nasazení a reprezentaci školy ve sportovních soutěžích.

duben . 2026

Konec března a začátek dubna se nesl také v duchu velikonočních tradic. Naši prvňáčci, třetáci a páťáci měli jedinečnou příležitost setkat se s panem Pospíšilem, který jim poutavě vyprávěl o Velikonocích. Děti si vyzkoušely řehat na různé řehačky a pískat na ručně vyrobené píšťalky, což bylo pro mnohé úplně novou a velmi zajímavou zkušeností.

Velký zážitek čekal na žáky 1. a 2. třídy během tradiční Noci s Andersenem, která se u nich nesla v duchu tvorby Zdeňka Svěráka. Večerní program byl plný čtení, naslouchání, aktivit v rámci bojovky i společného dobrodružství, na které budou děti ještě dlouho vzpomínat.

Součástí dubnového programu páťáků byl preventivní program Zuřivec zaměřený na téma domácího násilí. Děti se přiměřenou formou dozvěděly, jak rozpoznat rizikové situace, jak na ně reagovat a kde hledat pomoc. Program přispěl k rozvoji jejich sociálních dovedností i vzájemného respektu.

Páťáci se ponořili do poznávání vesmíru, resp. Sluneční soustavy. Své znalosti si rozšířili nejen ve škole, ale také během ná-

Ani ti nejmenší nezůstali v objevování pozadu. Prvňáčci absolvovali program Jaro v lese a druháčci program Za tajemstvím lesa, které pro ně připravili lektori z Muzea Říčany. Děti hravou a interaktivní formou přímo v terénu poznávaly změny přírody v jarním období, zjišťovaly, co kde kvete, co dělají zvířata, jak se rodí mláďata, jaké druhy stromů v lese rostou, objevovaly život pod zemí apod.

Druháčci se v dubnu proměnili nejen v malé badatele, ale zároveň i v milovníky zvířat, když se na školní zahradě setkali s domácími mazlíčky, které přivedli (přinesli) rodiče i samotné děti. Ve skupinkách procházeli jednotlivá stanoviště, kde se postupně seznamovali s péčí o pejska, kočku, morče, křečku a andulku, ptali se na vše, co je zajímalo, a měli možnost zvířátka pozorovat zblízka. Celá akce jim přinesla nejen radost, ale především důležité uvědomění, že pořízení domácího mazlíčka není samozřejmostí a že je potřeba předem dobře zvážit, zda mu dokážeme zajistit dostatek času, péče, vhodné podmínky i lásky.

Duben byl nejen o porovnávání fyzických sil v rámci sportovních soutěží, ale vložili jsme naše naděje i do zápolení v rámci meziškolní olympiády v anglickém jazyce MEOW, které se zúčastnili vždy tři žáci ze spřátelených škol (Mirošovice, Kunice, Strančice). Naši páťáci si vedli výborně – Ela Zahradková vybojovala skvělé 2. místo a Prokop Kohout obsadil pěkné 4. místo. Soutěž byla nejen příležitostí porovnat si své znalosti s vrstevníky z okolních škol, ale také získat nové zkušenosti a motivaci do dalšího studia angličtiny.

Duben jsme tak prožili aktivně, tvořivě i objevně. Každá třída si odnesla své vlastní zážitky, ale všechny spojovala radost ze společně stráveného času.

Přejeme všem krásné jarní dny plné slunce a těšíme se na další společná dobrodružství v následujících měsících.

Kolektiv ZŠ Senohraby

vštevby říčanského muzea, kde si prohlédli výstavu Expedice: Vesmír, a při exkurzi v ondrejovské hvězdárně. Celé vesmírné putování zakončili společným posezením v tamější pizzerii, kde si díky výtěžku ze školního vánočního jarmarku pochutnali na několika pizzách. Výlet poté účtyhodně završili pěší túrou do Senohrab.

Senohrabský TeamGym zahájil sezónu skvělými výsledky

Jarní závodní sezóna našich gymnastek a gymnastů z TJ Sokol Senohraby odstartovala účastí na 10. ročníku JOJO CUP v Dobřichovicích, kde náš tým obsadil pěkné 8. místo. Soutěž byla důležitým startem do nového závodního cyklu a cennou zkušeností pro všechny zúčastněné.

Výrazného úspěchu jsme dosáhli na tradičním Memoriálu V. Straky ve Vršovicích, který patří mezi oblíbené závody v disciplíně TeamGym. Letos se konal již 16. ročník a účastnily se ho desítky týmů z celé České republiky. Závod probíhal ve formátu tzv. „Malý TeamGym“, kde děti soutěžily na akrobacii a trampolíně.

Naše týmy zde předvedly krásné výkony a vybojovaly vynikající umístění:

- 🥇 1. místo – MINIE
- 🥈 2. místo – TLAPKY
- 🥉 3. místo – ZEBRY
- 4. místo – TYGRICE
- 5. místo – ŽIRAFKY
- 5. místo – KOČÍČKY

Všem dětem patří velká pochvala. Některé závodily vůbec poprvé, jiné nastoupily po nemoci bez plné přípravy, ale všechny předvedly velkou snahu a bojovnost.

Velkým úspěchem pak byla účast našich nejstarších závodnic na mezinárodním klání International TeamGym Cup v estonském Tallinnu. V kategorii Senior Mikro Team (16 let a starší) vybojovaly skvělé 2. místo – BERUŠKY (ve složení: Evelína Ryboňová, Kristýna Pánová, Barbora Pánová, Rozálie Sitná a Barbora Tlamichová).

Kromě závodění si děvčata užila i prohlídku historického města a přivezla si mnoho krásných zážitků.

Sezóna tím ale zdaleka nekončí. V květnu nás čekají závody v Německu, na které jsme se připravovali mimo jiné i v tělocvičně TJ Sokol Plzeň, protože jsme opět potřebovaly nacvičit i náročné pódiové skladby. TJ Sokol Senohraby zde budou reprezentovat dva týmy, včetně našich nejmladších gymnastických nadějí, které si poprvé poměří síly se zahraniční konkurencí ve věkové kategorii do 8 let.

Na závěr bych ráda zmínila ještě jednu velkou výzvu, která naše gymnastky čeká. V červnu se chystáme na další mezinárodní závod do italského přímořského města Cesenatico, který patří do stejné závodní série jako soutěž v Tallinnu.

Na tuto cestu se vydáme autobusem společně s dalším

českým týmem ze Zbraslavi, což slibuje krásnou atmosféru, nová přátelství a společné zážitky. Věříme, že si děti závody užijí, nasbírají další cenné zkušenosti a budou důstojně reprezentovat nejen TJ Sokol Senohraby, ale i náš region.

Děkujeme všem za podporu a našim šikovným dětem přeji mnoho dalších sportovních úspěchů. 🏆 ♀ 🐾

Štěpánka Kršková,
Sokolínek, TJ Sokol Senohraby

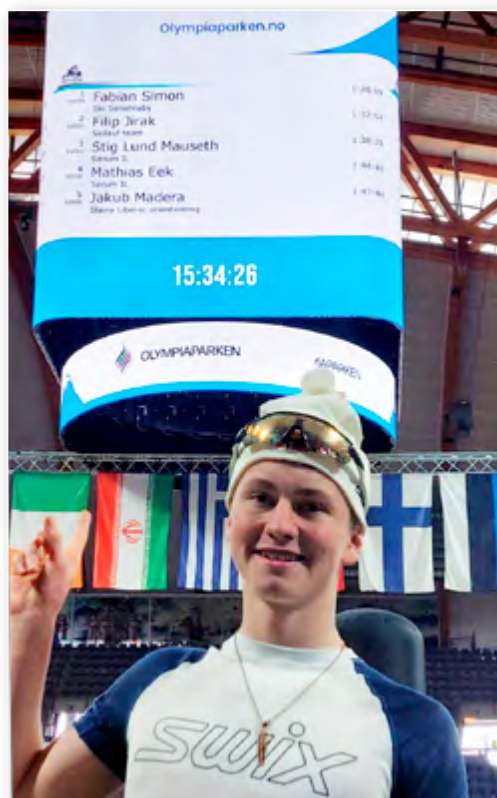
Březen v bílé stopě

Část senohrabské výpravy na nekonečných norských pláních – Birken 2026

Pokračujeme tam, kde jsme na přelomu února a března skončili, totiž v Jablonci n/N, kde se 7.–8. 3. uskutečnil populární Tygří skiatlon (pořádá VŠTJ Ekonom Praha – Žižkovský tygři). Účast Seno. lyžařů obstarali Vilda Deml v ktg. ml. žáků – v sobotním závodě obsadil 5. místo a v neděli se posunul na 2. místo, ml. žáci v sobotu i neděli závodili klasicky. V ktg. dospělých do sobotního skiatlonu (7 km klasicky + 7 km volně) nastoupili Obik a Vláda Blažek (27., respektive 38. místo). Z našich blízkých kruhů se dále v dresu Zdravotníků Praha zúčastnila Majda Možíšová a Ema Techlová. Celý víkend provázelo slunečné a velmi teplé počasí, po přírodním sněhu už nebylo široko daleko ani památky, závodilo se na zhruba 2,5 km technickým sněhem vysněženém okruhu jablonického lyžařsko-biatlonového areálu Kolečko. Ten samý víkend se současně uskutečnil 56. roč. slavného Engadin skimarathonu, kde jako každoročně startovala Iva Veselá a v hlavním závodě 42 km volně obsadila v ktg. žen celkové 319. místo.

V týdnu 9.–16. 3. přišel jeden z hlavních vrcholů sezony, výprava do Norska na slavný Birkebeinerrennet. V pondělí 9. 3. jsme nabrali kurs sever a přes Krušné hory, Německé roviny, Baltské moře, jižní Švédsko a kus Norska jsme už v úterý navečer

Šimon Fabián a jeho 1. místo na Birkenu 28 km

ve slavné lyžařské osadě Sjusjoen nasadili lyže. V oblasti konání ZOH 1994 (Lillehammer a okolí) bylo sněhu nad hlavu, denně upravené nekonečné bludiště lyžařských stop vinoucích se po kopcích, jež připomínají Šumavu, Jizerské hory a Krkonoše v jednom... Zde opravdu není problém se (podobně jako třeba na Ondřejovské hvězdárně) doslova ulyžovat... Zkrátka lyžařský ráj se všim všudy! Nicméně stále teploty kolem nuly, kdy na startu ve městečku Rena (necelých 300 m n. m.) většinou přšelo, aby zhruba od 500 m n. m. stále sněžilo, nevěstily nic dobrého pro vlastní sobotní závod, respektive nevěstily nic dobrého pro mazání lyží. A zlé tušení se bohužel naplnilo... V pátek večer jsme namazali směs klistru a tuhých vosků s pevnou vírou, že by to dohromady mohlo alespoň „nějak“ fungovat... Bohužel nefungovalo... buď smekalo, nebo namrzalo, nebo oboje – a jak se všichni závodníci

v cíli shodovali, ať na lyžích na odraz bylo namazáno cokoliv, nefungovalo vůbec nic... Jediný, co fungovalo, bylo nemít na odraz namazáno vůbec. Tím pádem nejlepší závodníci jezdící pouze a jen tzv. soupaž profrčeli letošní Birken většinou bez větších problémů a docela svižně. 53 km dlouhá trať Birkenu s celkovým součtem stoupání 1 121 m a především úvodní 16km stoupání

je ovšem pro nás, vyznačce staré dobré klasiky, přímo předurčená ke klasickému běhu střídavému s jistou mázou pod patou, takže pro většinu Seno. lyžařů jet tzv. na hladko pouze soupaž vůbec nepřipadalo v úvahu. S nelehkými podmínkami si z naší výpravy nakonec nejlépe poradil Míla Svoboda, jenž na lyžařský olympijský stadion v Lillehammeru dojel v čase 3:53 h a jako jediný z nás stlačil čas pod 4 hod. Následovali Dan Horák (SSK Čtyřkoly), Honza Veselý, Mára Deml, Láďa Horák (SKK Čtyřkoly), Martin Lichtenberg, Honza Šťastný, Honza Andrys a Matěj Skořepa. V ktg. žen byla z naší výpravy nejrychlejší

Laura Svobodová, jež 53 km dlouhou trať absolvovala s úsměvem na rtech v čase 5:12 h. O pouhou minutu za Laurou došla do cíle Alča Skořepová, následovaly Martina Doupovcová a Eliška Spilková. Na Birkenu se ovšem jela i „poloviční“ trať, jež měřila 28 km a kde jsme ve startovním poli a nakonec i na stupních vítězů měli též poměrně početné zastoupení. Velký úspěch zde vítězstvím (9. místo celkově) ve své ktg. do 18 let zaznamenal Šimon Fabián a Šimona na nejvyšším stupni ve své ktg. (mezi ženami celkově 11. místo) doprovodila Iva Veselá. Vyhrát v Norsku lyž. závody a pak stát na stupních vítězů v olympijské hale Haakons Hall byla opravdu nevšední a pro senohrabský sport obecně přímo historická událost! Na 28km trati se ovšem rozhodně dále neztratily Lucka Šťastná, Terka Lichtenbergová a Radka Šimečková. Závodní program Birkenu 2026 pak byl definitivně ukončen v neděli na lyž. stadionu v Lillehammeru dětskými a žákovským závody, kde v ktg. ml. žáků v ostré norské konkurenci 28 závodníků skvěle 6. místo obsadil Vilda Deml. Všem zmíněným patří Velká gratulace a jen tak dále! Jak již patrně z výčtu závodnic a závodníků, naše letošní norská výprava byla velice početná – a k tomu ještě musíme připočíst další členy doprovodu... čtyřnohý přítel Bueno, J. Spilková, V. Čermáková, M. Stingl, V. Veselý, J. Veselá, S. Záhorec + Bětka s Jonášem, Obik.

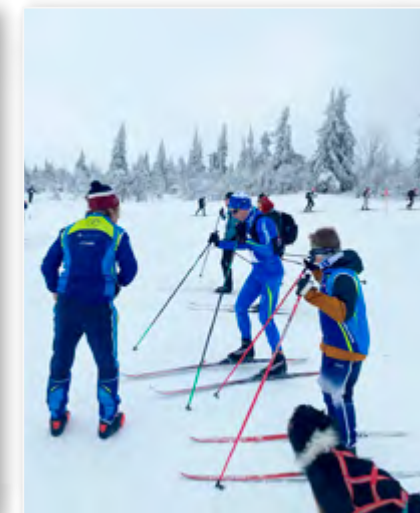
Kromě Skandinávie se o víkendu 14.–15. 3. dále závodilo

Ivča Veselá na nejvyšším stupni v olymp. hale Haakons – Birken 28 km

Hančův mem. 27. 3., závod volnou technikou

Honza Šťastný na trati Birkenu cca 18 km před cílem v zajetí fanoušků

i ve střední Evropě, konkrétně v areálu Kubalonka na polské straně Beskyd, kde se uskutečnilo poslední kolo ČP dorostu a dospělých, a to i za účasti našich odchovanců Julči Veselé (Julča si stříhla přelet Norsko–Polsko) a Ondry Doupovce. Dle svědectví všech v Kubalonce přítomných, závodilo se za takřka letního počasí v hlubokém mokrému sněhu. Brrr...

Následující víkend, konkrétně v sobotu 21. 3., jsme místo na lyžích závodili po svých. 27. roč. Běhu na Čerčanský Chlum byl zahájen další ročník Poháru v běhu do kopců v Praze a okolí. Z našeho oddílu jsme se zúčastnili ve složení M. Doupovcová, I. Veselá, Š. Fabián, A. Fabián, Obik. Nejlepšího výsledku zde dosáhli sourozenci Fabiánovi, když Aleš vyhrál ktg. juniorů a Šimon ve stejné ktg. doběhl do cíle na vrcholu Čerčanského Chlumu v nadmořské výšce 530 m n. m. na 3. místě.

Poslední březnový víkend (27.–29. 3.) jsme se ještě 1× v této sezoně vrátili na lyže. Na H. Mísečkách se konal 99. roč. Hančova mem., jako tradiční FIS MČR dorostu, dospělých a veteránů za účasti takřka kompletních českých reprezentací v ktg. dorostu–juniorů–dospělých, včetně našich úspěšných olympioniků

Hančův memoriál – 28. 3. J. Veselá na trati 25 km klasicky

K. Janatové, J. Tuže, M. Nováka apod... Z našich odchovanců se na Mísečkách kromě Z. Lichtenbergové též představila kompletní sestava – J. Veselá, M. Možíšová, A. Fabián, O. Doupovec.

Ve veteránské ktg. se pátečního závodu na 10 km volně zúčastnila sestava Seno. lyžařů ve složení L. Techl, V. Blažek a Obik s výsledkem všech jmenovaných v první desítce příslušných ktg. Velký dík zde zasluží Ivča a Venca Veselý, kteří na Mísečkách neúnavně fandili od prvního po poslední závodníka, což při intervalových startech přes 400 závodnic a závodníků ve všech ktg. vydalo každý den na několik hodin... Kapitola sama pro sebe byla na Mísečkách sněhová situace. Jak je asi ještě v živé paměti, takřka celý březen panovalo jarní, občas až skoro letní počasí beze srážek, což mělo za následek, že na všech českých i moravských horách v polohách pod 1 000 m zmizel přírodní sníh skoro beze stopy. Pro pořadatele z ČKS Ski Jilemnice to znamenalo celotýdenní navážení a nahazování sněhu dolovaného z lesa kolem tratí, situace zkrátka podobná, jako když lyž. závody pořádáme v Senohrabech... Nicméně jilemnickým pořadatelům (do navážení sněhu byla v průběhu týdne v rámci tréninku zapojena všechna žák. a dorost. družstva Ski Jilemnice) se nakonec podařilo připravit 2,5km závodní okruh, jenž splňoval všechny parametry Mezinárodní lyž. federace (FIS), a odměnou jim byly moc pěkné závody s početnou a elitní účastí. Poslední březnový víkend se ovšem nezávadilo pouze ve střední Evropě, ale i ve Skandinávii, kde ve Švédsku na závodu „Lofsdalen Epic“ senohrabskou lyžařskou školu pro změnu reprezentovali H. Veselý a M. Deml.

Posledním březnovým víkendem jsme výše uvedenými závody ukončili lyž. sezonu 2025/2026, jež byla jako vždy po všech stránkách hodně náročná a krásná zároveň. Jak už jsme končec konců referovali v lednovém/únorovém zpravodajství, tentokrát nám k zimním radovánkám relativně přálo počasí i přímo v Senohrabech a okolí. Od listopadu do února jsme napočítali celkem 51 dnů, kdy se u nás (nejlepší podmínky byly samo. jako vždy na Ondřejovské hvězdárně) dalo více či méně lyžovat, byť to dost často byla trochu improvizace na sněhu do 5 cm. S tím, že třešničkou na dortu bylo po všech stránkách povedené lednové Večerní Kriterium. Tímto Díky a Velká gratulace všem aktivním senohrabským lyžařům k další sezoně! Definitivní a symbolická tečka za sezonou byla ovšem učiněna až v neděli 12. 4. pod bývalým lyž. můstkem v Hrušově při příležitosti 63. roč. Kyfova Jarního běhu. O tom příště...

Zimě Nazdar, Jaru Zdar!
Lyžaři TJ Sokol Senohraby

SLAVNOSTNÍ POKLEPÁNÍ ZÁKLADNÍHO KAMENE
PŘESTAVBA GARÁŽE - PREZENTACE PROJEKTU

SOBOTA 16. KVĚTNA 2026
od 15. hod. na hřišti

GARÁŽ **TĚLOCVIČNA**

- ✓ Presentace projektů a budoucích plánů Sokolů
- ✓ Slavnostní poklepání základního kamene
- ✓ Malé občerstvení pro všechny

Od 17:00 fotbalové utkání Senohraby x Klecany

duben . 2026

Senohrabská beseda a TJ Sokol Senohraby pořádají:

Senohrabské pohádkování

2026

Pojďme zpátky do pohádky

neděle

14/6/2026

9.00 - 14.00

Vávrův palouk

Králi se zdál zvláštní sen...

že pohádky z jeho království mizí a děti na ně zapomínají.

Pomozte nám je znovu oživit!

Nahlédněte do králova snu, připomeňte si pohádkové příběhy a postavy, plňte úkoly a hádanky a zjistěte, jestli to byl jen zlý sen...

Na konci vás přivítá král s královnou, kteří společně s vámi vrátí pohádky zpátky tam, kam patří.

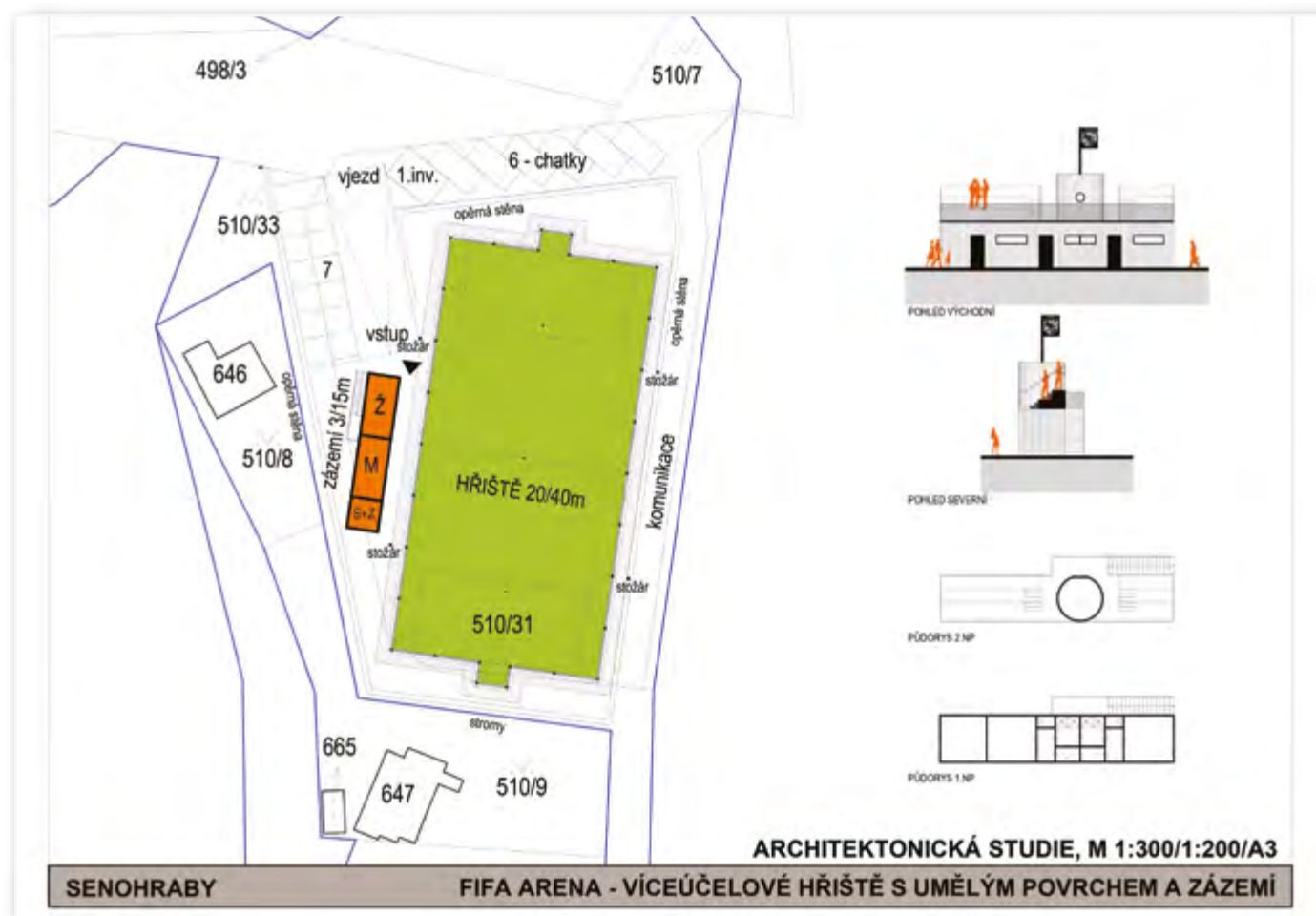
Těšíme se na vás!

SENOHRABSKÁ
beseda

Bližší informace a rezervace od 1. 6. na www.senohraby-deni.cz a na fb
Vstupné: v hotovosti 180,- platí pouze děti

Umělka v Senohrabech

Studie FIFA víceúčelové hřiště u tunelu Senohraby

Na veřejném zasedání zastupitelstva obce Senohraby dne 7. 4. 2026 bylo schváleno podání žádosti o dotaci z programu FAČR na hřiště s umělým povrchem.

Jedná se o Program výstavby FIFA AREN v České republice v letech 2026–2027.

Zaměřuje se především na fotbal, ale týká se i ostatních sportů a pohybových aktivit. Jako zastupitelé za TJ Sokol Senohraby jsme celý projekt dostali na starost, jak se dnes říká, „na klíč“.

Postupně budeme zajišťovat:

- zpracování a podání žádosti o dotaci prostřednictvím obce. Dotace byla podána dne 9. 4. 2026,
- vypracování studie proveditelnosti na celé zájmové území včetně návaznosti na okolní objekty rekreačních chat a zajištění bezproblémové obslužnosti, napojení na inženýrské sítě a komunikace,
- seznámení veřejnosti se záměrem projektu a zapracování případných návrhů veřejnosti do projektové dokumentace pro stavební povolení a realizaci záměru,

- případné výběrové řízení na dodavatele stavby včetně její realizace až po kolaudaci.

Zároveň bylo předběžně dohodnuto, že TJ Sokol Senohraby bude areál obce provozovat a starat se o jeho údržbu. To vše bude realizováno prostřednictvím obce, jelikož se vždy bude jednat o obecní areál i majetek. Věříme, že tímto usnesením začne další etapa realizace nového sportoviště v obci. Je to krok, který považujeme za důležitý milník v rozvoji sportovního zázemí v Senohrabech.

A nyní trochu podrobněji k samotnému záměru.

Hřiště je uvažováno na pozemku p. č. 510/31, katastrální území Senohraby, U Tunelu, který je ve vlastnictví obce. Před pár lety Sokol inicioval jeho odkup od Českých drah a při tvorbě územního plánu obce se nám podařilo zahrnout tento pozemek mezi plochy pro sportovní využití.

Záměr tak odpovídá účelu pozemku, který předurčil územní plán a navazuje na předešlou historii sokolského cvičiště, které zde fungovalo. Zastupitelstvo uvažovalo i o jiných plochách, zejména v rámci areálu TJ, ale ty bohužel nesplňovaly rozměrové podmínky dotace. Hřiště musí mít rozměry 20×40 m a muselo by navíc vzniknout na úkor jiného sportoviště.

Příklad minihřiště FIFA ARENA (zdroj: FIFA – podklad „FIFA ARENA – Otázky a odpovědi“)

Záměrem je na tomto pozemku vybudovat moderní sportoviště – hřiště s umělým povrchem splňujícím standardy, které bude sloužit pro celoroční sportovní využití. Projekt reaguje na dlouhodobou potřebu kvalitní sportovní infrastruktury v obci a jejím okolí. Nové hřiště bude součástí sportovního areálu, se kterým je dlouhodobě uvažováno v územním plánu obce Senohraby. Součástí záměru je vytvoření bezpečného a dostupného sportovního prostoru, který bude otevřen široké veřejnosti, bude sloužit pro pravidelné tréninky, sportovní výuku, pořádání turnajů i volnočasové aktivity pro děti, mládež i dospělé. Hřiště s umělým povrchem umožní intenzivní využití během celého roku bez ohledu na klimatické podmínky, což výrazně rozšíří možnosti sportovních aktivit v obci. Projekt zároveň přispěje ke zkvalitnění podmínek pro organizovaný i neorganizovaný sport, podpoří aktivní trávení volného času obyvatel a stane se také významným centrem sportu a setkávání v obci Senohraby.

Budování hřiště u kanálu v roce 1935 (fotografie z archivu Františka Konvičky)

Nové hřiště je pro naši obec dlouhodobě velmi potřebné. V současnosti narážíme zejména na omezení využitelnosti stávajících sportovišť v nepříznivém počasí či v zimních měsících. Hřiště s umělým povrchem by tento problém výrazně zmírnilo a umožnilo celoroční sportovní využití.

Žádost o dotaci byla podána a následně potvrzeno její přijetí. V tuto chvíli čekáme na další kroky v procesu jejího posouzení. Věřím, že projekt bude úspěšný a podaří se nám získat potřebnou podporu pro jeho realizaci.

Samotný záměr bude ještě dále projednáván s veřejností, aby měli občané možnost se k projektu vyjádřit a podílet se na jeho finální podobě.

Podání žádosti o dotaci na vybudování hřiště s umělým povrchem není jen investicí do budoucnosti, ale zároveň navazuje na dlouhou tradici tohoto místa. To totiž v minulosti sloužilo jako sokolské hřiště, kde se pravidelně cvičilo a setkávali se místní obyvatelé. Právě proto stojí za to krátce připomenout jeho historii a odkaz.

Letní cvičení na hřišti u kanálu (fotografie z archivu Františka Konvičky)

HISTORIE HŘIŠTĚ U KANÁLU

Hřiště u kanálu bylo postaveno velkým úsilím členů Sokola v letech 1935 až 1936 pod tratí před senohrabským nádražím v místě skalnatého svahu. Nejprve vzniklo horní menší hřiště, později větší dolní hřiště. Terasovitě upravený terén sloužil jako hlediště a výběžek skalního masivu jako náčelnický můstek. Hřiště bylo velmi využíváno. Sloužilo k pořadovým cvičením, atletice a volejbalu. V zimě se proměnilo ve veřejné kluziště. Po 2. světové válce se bohužel přestalo užívat, zarostlo vegetací, bylo zastavěno chatami a zaniklo.

Vzpomínky Fandy Konvičky, dlouholetého předsedy výboru TJ, srdcaře sokola a nynějšího správce tělocvičny...

„Když jsem byl ještě malý kluk, hřiště u kanálu se už nepoužívalo, protože v té době bylo již nově vybudované fotbalové hřiště u sokolovny. Používalo se zhruba do roku 1950. Po roce 1980 začalo hřiště pustnout a postupně zarůstat. Z vyprávění vím, jak vybudování hřiště bylo náročné. Dříve v jeho místech bývala rokle a skála. Pozemky byly Českých drah a byly Sokolu pronajaty za symbolickou cenu na 99 let. Celé sportoviště u kanálu bylo vybudované svépomocí – horní volejbalové hřiště, pod ním nohejbalové hřiště a v nejspodnější části velké hřiště, které bylo využíváno jako letní cvičiště a v zimě jako kluziště. Voda na kluziště byla přiváděna z potoka pomocí dřevěných žlabů, zamrzla a mohlo se bruslit. V místech, kde kdysi bývalo volejbalové a nohejbalové hřiště, jsou postaveny chaty.“

Věřím, že společným úsilím se nám podaří vytvořit kvalitní sportovní zázemí, které bude sloužit celé obci po mnoho let. Děkuji všem, kteří tento projekt podporují.

Za zastupitele TJ Sokol Senohraby
Radek Skořepa

duben . 2026

Hřiště u kanálu 1937 (fotografie z archivu Františka Konvičky)

Pohnutá historie NGP, uměleckých památek i sběratelů umění

Šestadvacátého března letošního roku otevřel pražský Veletržní palác výstavu NGP 230, která představuje historii této slavné instituce a osobnosti, jež významně přispěly k jejímu vzniku i rozkvětu.

Výstava nabízí k vidění přibližně sedmdesát děl. Ve spolupráci s UMPRUM zahájil Veletržní palác také Bienále věnované nastupující tvůrčí generaci, přesněji – výstavě zaměřené na generaci Z, tj. umělce narozené v letech 1994 až 2004. Díla této digitální generace jsou vystavena v mezianu budovy. Tamní exponáty zkoumají hranice mezi objektivitou a subjektivitou, virtuálním a skutečným světem. Tvůrci se obrací hlavně k přítomné chvíli, k malým gestům, křehkosti lidských vztahů, za všechny jmenuji alespoň obrazy ze skleněných střepeň Agáty Klimtové. Jedno je však jisté, že vzrůstající životní tempo neprospívá hlubšímu uměleckému zrání, které každý umělec ke své tvorbě potřebuje. Trend dnešní doby – nejrůznější digitální technologie – nezjednodušují jen naši každodennost, ale (žel) i uměleckou tvorbu ve všech směrech. Generace Z už vidí svět jinak. A z tohoto úhlu pohledu musíme také k její tvorbě přistupovat.

Vraťme se však k pohnuté historii naší galerie, která od roku 2018 nese název Národní galerie Praha. Právě před 230 lety byl založen soukromý spolek Společnost vlasteneckých přátel umění, SVUP, jehož cílem bylo vyzdvížení umění a vkusu, a proto založil veřejně přístupnou galerii. Díla, která tehdy spolek získal, dodnes tvoří základ sbírek NGP. Od konce 19. století se pak její fond postupně rozrůstal především díky státní podpoře i soukromé iniciativě mecenášů, jakými byli sběratelé umění Vincenc Kramář, Josef Thomayer a další.

A protože dopisují svůj text v květnových dnech, kdy si celý svět připomíná konec druhé světové války, musím připomenout, jakým způsobem tato tragická historie poznamenala NG, umělecká díla a osudy jejich sběratelů. Pro úplnost připomínám, že k tématu zabavování uměleckých předmětů za okupace uspořádalo výstavu i Městské muzeum Sedlčany, expozice skončila v polovině letošního dubna.

Tragický osud zasáhl průmyslníka a sběratele umění Jindřicha Waldese, filantropa a mecenáše malíře Františka Kupky a mnoha dalších umělců. Svoji bohatou uměleckou sbírku promyšleně a systematicky budoval už za první světové války ve spolupráci s tehdejšími renomovanými znalci umění. V jeho sbírce byla díla Vojtěcha Preissiga, Maxe Švabinského, Otakara Španiela i Josefa Mařatky a mnoha dalších vzácných děl. Za okupace spolupracoval s odbojem, finančně podporoval časopis V BOJ, který ilustroval a graficky upravoval právě Vojtěch Preissig, jeho dcera Inka Preissigová-Bernášková byla první ženou, která byla za války odsouzena

k trestu smrti, vykonán byl 26. srpna 1942 v Berlíně. Dnes je její příběh neprávem zapomenut. Vzpomeňme na ni alespoň v této souvislosti.

Také Jindřich Waldes byl mezi prvními zatčenými a uvržen do koncentračního tábora v Buchenwaldu, posléze do Dachau. Rodině, která už žila v bezpečí ve Spojených státech, se ho podařilo z nacistických spárů vykoupit. Zemřel však za nejasných okolností 2. června 1941 v kubánské Havaně, když se plavil za svou rodinou do USA. Už začátkem listopadu 1939 přešla jeho umělecká sbírka i továrna Koh-i-noor do rukou arizátora. Původní dědicové získali rodinný majetek až v roce 1996, soudní spor se táhl od roku 1946.

Převážná většina movitostí, jež si Třetí říše a její příslušníci čile za války přivlastňovali, byla konfiskována nejen osobám stíhaným gestapem, zatčeným, popraveným za účast v odboji, ale hlavně těm, kteří byli pronásledováni za svůj židovský původ. V tomto směru chmurně proslul jistý Jindřich Baudisch narozený roku 1905 ve Starém Harcově u Liberce, a to ve smíšeném manželství německého otce a české matky. Rodiče se později rozvedli. V letech 1928 až 1933 studoval jejich syn figurální malbu na pražské Akademii výtvarných umění u Willy Nowaka.

Za okupace působil Baudisch jako znalec umění, po osvobození byl obviněn z obohacování s tím, že zneužil své znalecké funkce, kromě jiného odcizil např. řadu obrazů a cenných knih, majetek, který patřil rodině z Kácova. Odcizený majetek pak uschoval ve svém bytě na Smíchově, resp. v mansardě téhož domu. A Pavla Taubenstová, která po návratu z emigrace získala zpět byt zabraný Vojtěchu Andersovi a užívaný Baudischem, uvedla, že Baudisch odcizil z bytu jejich rodičů (...) velmi cenný nábytek, perské koberce, obrazy atd. (Helena Krejčová, Otomar L. Krejča, Jindřich Baudisch a konfiskace uměleckých děl v Protektorátu, Tilia, 2007). Jindřich Baudisch toho měl na svědomí mnohem více. Jednadvacátého ledna 1947 byl mimořádným lidovým soudem a na základě retribučního zákona č. 22/46 Sb. odsouzen k těžkému žaláři v trvání 7 let, pozbytí občanské cti a jeho jmění propadlo ve prospěch státu.

Z hlediska poválečných restitucí kulturní povahy se už zabývala roku 1942 Konference mezispojeneckých ministrů školství v Londýně. A roku 1943 byla pro otázky navrácení kulturních a uměleckých předmětů zřízena Komise na ochranu a restituce kulturních statků. Spojené státy a Velká Británie měly na konferenci rozhodující slovo, neboť fakticky kontrolovaly

zóny, ve kterých se nacházela většina předmětů, jichž se repatriace a restituce týkaly. Spojené státy a Velká Británie souhlasily pouze s restitucí toho, co bude po válce spolehlivě identifikováno. Po osvobození ten přístup způsobil mnoho problémů, mnoho děl nemohlo být vráceno, protože identifikace byla problematická, zvláště v případech, kdy byly vyvražděny celé rodiny, vzdálenější příbuzní nebyli s to splnit všechny požadavky té identifikace.

Avšak největší počet děl, která nebyla vrácena, byly předměty, které nefigurovaly jako předměty muzeální, prodejem či jinými cestami se pak snadno dostávaly do soukromých rukou, často končily v zahraničí. Není zcela pravdou, že po únoru 1948 restituce neprobíhaly. Ale pravdou je, že komunistický stát kladl četné překážky, zvláště pokud o restituci žádali lidé žijící v emigraci. Státní úřady to zdůvodňovaly tím, že už nejde o československé občany. Ve výjimečných případech však probíhaly restituce ještě počátkem padesátých let.

(Zdroj: NGP, expozice Městského muzea Sedlčany, publikace Heleny Krejčové a Otomara L. Krejče Jindřich Baudisch a konfiskace uměleckých děl v Protektorátu, Tilia, 2007).

Ladislava Chateau

Stopy slavných

Stopy slavných – Luboš Pistorius

Senohraby navštěvovalo mnoho významných osobností, které tento časopis postupně představuje, a mezi nimi nalezneme i osoby spojené s divadlem. K nejdůležitějším bezesporu patřil režisér a dramaturg Luboš Pistorius.

Narodil se 11. prosince 1924 v Praze do velice zajímavé rodiny, neboť dědeček Josef Jiránek (1855–1940) se stal významným klavíristou, hudebním pedagogem i skladatelem. Jeho dcera Blažena, rozená Jiránková (1896–1982), která o svém otci napsala knihu, se provdala za národohospodáře a publicistu Theodora Pistoria (1894–1969). Měli spolu tři syny, nejprve se narodil Jiří (1922–2014), literární kritik, druhý Luboš a třetí Miloš (1932–2015), známý umělecký historik, jehož již představil článek v Senohrabské hláске 9/2020. Příbuzenství rodinu pojilo např. s malířem Milošem Jiránkem, herečkou Ninou Jiránkovou i malíři Vilémem a Janem Pistoriovými.

Luboš nejprve v letech 1945 až 1948 studoval obor režie na pražské Státní konzervatoři a také na DAMU. Poté začal svou profesionální uměleckou dráhu jako režisér v Ostravě, kde působil v letech 1948–1951, a odtud přešel do Plzně, kde se roku 1953 stal šéfem tamní činohry. Mezi roky 1960 a 1971

působil v pražském Divadle na Vinohradech jako režisér a později též jako ředitel divadla, ale od roku 1971 pracoval v pražském Realistickém divadle na Smíchově.

Roku 1990 vydala Dilia edici 21, v níž vyšlo přesně tolik původních českých her, na nichž se Pistorius dramaturgicky podílel. Jednu z nejlepších z nich, Ubohého vraha od Pavla Kohouta, pak skvěle roku 1991 zrežisoval ve vinohradském divadle. Měl velké nároky pro přesnost na scéně, a to ve všem, v různorodé činnosti plné „jakoby“, jež ovšem musí „působit pravdivě“, a tyto požadavky se staly příslověnými. Pracoval důkladně a zaměřoval se

na detail, nenáviděl přibližnost a postoj „to se nějak sfoukne“.

Režijně se též podílel na televizní inscenaci Ecce Constantia, natočené roku 1992 podle předlohy Pavla Kohouta. Tato hra pojednává pohledem fiktivního studia TV Constantia o kostnickém koncilu, konaném v letech 1414 až 1418 v tomto německém městě.

Rodina Pistoriů v Senohrabech obývala vilu čp. 100 na nároží ulic Hlavní a Ve vilách, stojící tedy v „horní“ vilové kolonii, a otec Theodor v naší obci zemřel. Luboš Pistorius, který měl dvě děti, herečku i překladatelku Zoju Oubramovou a Vladimíra Pistoria, skonal 9. února 1997 v Praze a byl pohřben na bubenečském hřbitově.

Patrik Líbal

Každý život má mít své „můžu“

Hledáte školu, ale opakovaně narazíte na odmítnutí. Stojíte o práci, ale nikdo vám nedá šanci. Rádi byste navázali vztah, ale okolí vás nebere vážně. Máte chuť jít ven, ale ztratili jste důvod. Chcete si vybrat, co budete dnes dělat, ale nemáte možnost volby. Podobné situace nejsou v životech lidí se zdravotním znevýhodněním bohužel ničím výjimečným. Patří ke každodenní realitě, ve které se běžné věci mění v náročné výzvy a kde i drobná podpora může znamenat zásadní posun. Dlouholetá činnost organizace Rytmus Střední Čechy na Benešovsku stojí na individuálním přístupu a respektu k možnostem a jedinečnosti každého člověka.

Ještě před rokem by Markův den vůbec nezačal. Ne bez pomoci pečujících. Ne bez obav. Dnes? Vlak v 7:51, směna od 8:30, výplata na účet a pocit užitečnosti. Pro většinu z nás běžná rutina, pro někoho jiného malá revoluce. Marek je mladý muž se zdravotním znevýhodněním, který toužil po obyčejné práci. Ne „někde bokem“, ale normálně – mezi lidmi. Chyběly mu však zkušenosti. Netušil, kde začít, jak uspět u pohovoru, co dělat, když narazí na problém, ani jak požádat o pomoc. Aktuálně doplňuje zboží v supermarketu a jeho pracovní vztah je oficiálně stvrzen smlouvou.

Podpora při hledání vhodného zaměstnání nebo při prvních pracovních zkušenostech pomáhá lidem se zdravotním znevýhodněním překlenout obavy a dává reálnou šanci obstát v běžných firmách. Pozitivní dopad se pak neomezuje jen na samotného člověka. Pokud získá větší míru samostatnosti a určitou finanční nezávislost, změní se situace celé rodiny. „Smyslem naší práce není dělat věci za klienta, ale vytvořit

podmínky, aby je mohl dělat sám. Studenti si navíc díky asistované praxi mohou vyzkoušet skutečné pracovní tempo ještě před ukončením studia a lépe si ujasnit své další kroky do budoucna,“ přibližuje vedoucí služby Sociální rehabilitace Hana Žemličková.

Každý příběh je jiný. Někdo řeší bydlení, pro někoho může být překážkou i všední nákup nebo příprava jednoduchého jídla. Jiní potřebují pomoc s orientací ve složité administrativě nebo s komunikací u lékaře. Důležité je vědět, kdy podat pomocnou ruku a kdy naopak ustoupit, pokud už klient zvládne věci po svém. Právě tato rovnováha umožňuje růst sebevědomí i nezávislosti. Není to tak dávno, co byl pro Markétu příměstský tábor nedosažitelným cílem, zájmový kroužek stresem a cesta ze školy autobusem zdrojem nejistoty a obav. V těchto okamžicích se rozhoduje o tom, zda člověk zůstane pasivním pozorovatelem svého okolí, nebo aktivním účastníkem vlastního života. „Stačí, aby byl

asistent nablízku, když si Markéta zrovna nemůže u pokladny na nádraží vzpomenout, kam vlastně jede, jakou hodnotu mají jednotlivé mince, na které nástupiště má jít a kolik je vlastně hodin. V takových chvílích takzvaně kryjeme záda a nenabízíme hotová řešení. Naopak hledáme způsoby, jak se k nim společně přiblížit. Možnost dělat vlastní rozhodnutí – a také chyby – je důležitou součástí rozvoje. Díky důvěře v sobě klienti dokáží najít odvahu převzít zodpovědnost,“ vysvětluje vedoucí služeb Osobní asistence pro děti a Podpora samostatného bydlení Petra Povolná.

V návaznosti na potřebu ucelené péče byl v minulém roce ke třem stávajícím službám nově otevřen také denní stacionář Delta. „Náročnost životní situace rodin, které dlouhodobě pečují o osoby s vyšší mírou potřebné podpory, nás vedla k vytvoření bezpečného a podnětného prostředí. Klienti zde mohou trávit smysluplně alespoň část dne mimo domov a ve společnosti dalších lidí. Pečující tak nejsou neustále pod tlakem a mohou alespoň na chvíli rozložit své síly – věnovat se odpočinku, pracovním závazkům, ostatním členům rodiny, ale především sami sobě,“ doplňuje vedoucí služby Michaela Zavadilová. K dispozici je navíc Centrum podpory pečujících, které nabízí nejen specializované poradenství, ale také svépomocnou skupinu pro rodiče, kde mohou sdílet své zkušenosti, najít emocionální úlevu i vzájemné porozumění. A protože i sourozenci čelí dlouhodobé psychické zátěži, prostor pro pravidelná setkávání s vrstevníky dostávají v Peer skupině. Výsledkem pak může být posílení identity, navázání nových vztahů nebo pocit, že v tom nejsou sami.

„Hledáte cestu a nevíte, jak postupovat? Ať už se na nás obrátíte kvůli sobě, nebo někomu blízkému, rádi s vámi probereme vaši situaci a nastavíme takovou formu podpory, která bude odpovídat vašim konkrétním potřebám. Velké změny často začínají nenápadně. Třeba krátkým e-mailem nebo telefonátem. Působíme napříč regionem a jsme připraveni být vám nablízku přímo v terénu s dosahem 30 kilometrů od Benešova. Potkat se s námi ale můžete i v našich kancelářích v Benešově, Vlašimích nebo Voticích. Za dosavadní důvěru a spolupráci, které si velmi vážíme, děkujeme všem klientům, rodinám i partnerům z řad měst a obcí,“

uzavřela ředitelka organizace Pavla Fleischhansová.

Rytmus Střední Čechy, o.p.s.

Kontakty:

Mgr. Petra Povolná, vedoucí služeb Podpora samostatného bydlení a Osobní asistence, odborný garant podpory pečujících: 773 391 184, vedouci.psb@rytmus-sc.cz

Bc. Hana Žemličková, vedoucí služby Sociální rehabilitace: 773 391 182, vedouci.bn@rytmus-sc.cz

Bc. Michaela Zavadilová, vedoucí služby Delta – denní stacionář: 608 011 906, vedouci.ds@rytmus-sc.cz

Obecní zpravodaj Senohrabská hláska
Vydává obec Senohraby 10x ročně
Kresby: Milada Bláhová
Grafická úprava: Martin Vávra
Tisk: Masopustovi, Zaječice
Kontakt: OÚ Senohraby, Příčná 61
Tel.: 323 655 336, www.senohraby.cz

Číslo 4/2026, ročník 66, vychází 15. 5. 2025
Příjem inzerce e-mailem: inzerce@senohraby.cz
E-mail redakce: hlaska@senohraby.cz
Uzávěrka příspěvků do 25. stávajícího měsíce.
Nevyžádané podklady k tisku se nevracejí.
Redakce může příspěvky redakčně krátit.
Povoleno MK ČR E 12716

Jaro-léto 2026 v Senohrabech

16. 5.
sobota

Slavnostní poklepání základního kamene

- přestavba garáže – prezentace projektu a budoucích plánů Sokola
- pořádá TJ Sokol Senohraby, od 15 hodin na hřišti
- od 17 hodin fotbalové utkání Senohraby x Klecany

16. 5.
sobota

Festival Ladova kraje – Velké Popovice

- 3. ročník festivalu tentokrát ve Velkých Popovicích
- představení obcí a spolků Ladova kraje, soutěž týmů
- hudební vystoupení, program pro děti

6. 6.
sobota

Dětský železný hasič

- soutěž pro malé hasiče v hasičských disciplínách
- pořádá Sbor dobrovolných hasičů Senohraby
- u hasičské zbrojnice od 12 hodin, občerstvení zajištěno

14. 6.
neděle

Senohrabské pohádkování

- pojďme zpátky do pohádky
- v neděli 14. 6. od 9 hodin, Vávrův palouk
- pořádá Senohrabská beseda a TJ Sokol Senohraby

Těšíme se na společné zážitky! ♥